

BORSSZEM JANKÓ

TURÓCZ-SZENT-MARTONBÓL.

H—n: „Megállj magyar zsarnok, majd megmutatom én neked, hogy ki itt az ur!”

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 10 kr.

A digitális változat a MEK Egyesület (http://mek.oszk.hu/egyesulet) megbízásából, az ISZT támogatásával készült.

Kóburg-induló.

ELŐRE, előre, előre,
A szép Bulgáriába!
Még ép ma a bőre, a bőre
És megvan keze-lába,
Ruhája van már ujdonat,
Befűtve a külön-vonat.
Előre Ferdinánd
Toronyiránt!

Repülj le, repülj le, repülj le
Az uj birodalomba;
De a trónra úgy ülj le, csücsülj le,
Ha nincs alatta bomba.
Fejdelmi yacht vár Orsován . . .
Mindegy: bölesen vagy ostobán
Csak menj le Ferdinánd
Toronyiránt.

Előre, előre, előre!
Ha mer, nyer is a bátra.
Bízd magadat a jövőre
S fordulj, ha muszáj — hátra.
S tanácsunk jó néven vegyed:
Váltsd mindjárt meg retour-jegyed
S úgy indulj Ferdinánd
Toronyiránt!

Apró hírek.

‡ **Egy budapesti bérháznak** leszakadt a folyosója és agyonütött három embert. A háziurnak szerencsére nem esett baja, mert a póruljárt lakók pár nappal azelőtt hiány nélkül lefizették a házbért.

↔ **A vármegyei börtönből** el akart szökni egy jóhirű betörő. Furcsa népség! A mig szabadon járnak, betörésből élnek, ha meg becsukják őket, *kitörni* szeretnének.

△ **A fiatal szerb trónörökös,** azt mondják, nagy bátorságot tanusított a budapesti állatkertben. Ami elvégre nem is csoda, mert hiszen csak most volt Oroszországban, ahol folyton a *medvével* parolázott.

∇ **A „Zsivëna“ kiállításáról** sok érdekes részletet közölnek. Így például Hurbán felolvasást tartott, amelyben bebizonyította, hogy a tótok már a kőkorbán, vaskorbán és *bocskorbán* nagy szerepet vittek. — Nagyon fáj-l alják, hogy a tót hölgyek nem mutatták be a kiállításon,

ami a legérdekesebb lett volna: a *tótágast*. — A tót polgártársak boszankodnak, hogy a diszbanketten magyarok nem vettek részt, pedig külön az ő számukra nagyszerű *kitoló-kását* főztek. De az már tiszta rágalom, hogy csárdást is tánczoltak volna arra a nótára: »To-tót asszonynak to-tót a lánya!«

□ **A királyutczai bedölt ház** felügyelőjét most azzal vádolják, hogy számos emberéletet veszélyeztetett vétkes gondatlansággal. Pedig dehogya! Sőt kitüntetéset érdemelne, mert számos nyomorék és szegény családapa életét mentette meg azáltal, hogy a rozzant ház kapualjába idejekorán kiszögeztetett egy táblát, mely szerint: »*A házalás, verklizés és koldulás tilos!*«

± **Megvan a Volapük tanfolyam.** Épen kapóra jött. *Világvárosnak világnyelv!*

× **Thierry, Stieglitz, Lilienthal!** Minden harmadik faluban van már milliomos örökség. Oh áldott kánikula, csak tarts jó sokáig, akkor mindnyájunkra jut még valamelyik derék ujságíró jóvoltából egypár rongyos millió!

± **Koburg Ferdinand** Bécsből Budapestig együtt utazott az aranyos Ilussal. Valószínűleg a tanácsát kérte magára nézve, mert az Aranyost tudvalévőleg nem hozza zavarba semmiféle *kényes szituáció*.

× **Vivát Soroksár,** megvan a vasut! Most még csak a harmadik egyetemet kell oda építeni, aztán egy kis soroksár-flumei csatornával megtesszük tengeri kikötőnek, aztán letelepszik ott Aczél Béla báró és megindít egy hazafias mozgalmat azon czim alatt, hogy: *Soroksár világváros!*

Diplomatiai jegyzék.

— Az összes európai hatalmakhoz.

Szent-Pétervár, aug. 11.

Koburg herczeg leutazása Bulgáriába és az általa kibocsátott kiáltvány szoros kötelességünk képezi teszi nyilatkozni; minél fogva az orosz kormány nem késik kijelenteni, hogy két tényt semmiképp sem helyeselhet. Egyik az, hogy Koburg magyar szakácsot fogadott, a másik, hogy bécsi mosónét vitt le magával.

Ami az első tényt illeti, ebben a pétervári kormány nyílt szakítást talál az orosz konyhával, melynek főztjéhez a bolgárokat szoktatni, folytonos törekvésünket képezi. A gulyáshusnak és pörköltnek szereplése a bolgár fejedelem asztalán ellenkezik, ha nem is a berlini szerződésnek szövegével, mindenesetre szellemével és Oroszország sohasem tűrhetné a paprikának meghonosítását az annyi orosz vérelláztatott bolgár földön.

Hasonló megütközéssel fogadja az orosz kormány a bécsi mosóné levitelét, mert noha elismeri e mosóné kitűnő belső úgy mint külső tulajdonságait, nem nézheti tétlenül, hogy egy bécsi mosóné *mossa* lenn a mi szennyesünket.

Ily körülmények közt a pétervári kabinet csak rezervált gyanakvással tekinthet a további fejlemények elé.

GJERS.

A JÓTÉKONY BUMBERDÓ.

„Tessék besétálni! Herreinspaziert! Entrez messieurs et mesdames! Mindjárt kezdődik a nagy világvárosi könyörületos szivü népies heccz ! Ki a piczulákkal! Avanti, irgalmasok — az irgalmát!

Bolgár Nándor.

— Ballada. —

„Ne menj el, szép flam, maradj itthon, Nándor;
Lebegjen előtted Battenbergi Sándor.“
„Nem maradhatok én, el kell mennem, dajkám.
Nem tudom én, mi lelt, úgy uralkodhatnám.““

„Ime szép nagy házad, mért lennél hát vándor,
Ki világgá kószál? Maradj itthon Nándor!“
„Bárosak maradhatnék, oh miért nem adnám,
De hát el kell mennem, úgy uralkodhatnám.““

„Van itthon sok szolgád, szófogadó, jámbor,
Uralkodj' fölöttük, csak maradj honn, Nándor.“
„Ne marasztalj, kérlek, áldásodat add rám,
Úgy vonz el valami, úgy uralkodhatnám.““

Elment, nem tartá honn a filozofia;
Csábitva elcsalta anyjától Sofia.
Úgy zsongott fülében mint egy csábos ének,
Nem kellett sem étel, sem táncz, zene, ének...
Uralkodhatnékja vala szegénykének.

Vöröshegyi Dávid ur levele.

Karlsbad 10/8. 887.

Tojáss,

Edj jomor kell magához,
aztat én mondhatom. Én
magának $\frac{8}{6}$ -ikon megirtam,
hogy mit tartsa állandóan a
maga pápaszeme előtt, meg-
irtam az én egész nyári pro-
gramm és maga nekem a
helyt hogy aztat pontosan
betartana, ír egy Idyllikus
képt a természéről mintha
volna maga egy fürdővendég
és rendes munkatárs a Wie-
ner Damenzeitung-tól.

Micsoda bolondság az par exemple, hogy maga
a szomszéd Israelitoktól elfog a Pester Lloyd, hogy
azok ne tudjanak aztat, hogy a pesti hitsorsosok ő tőlük
a buzát drágábban vagy olcsóbban notiroznak.

Ha már maga akar lenni egy rafinirt gozdász,
akkor magának egy pesti gentry kereszt komátúl —
amiljen van magának több, mint jermek — kellett volna
depeschiroztatni, hogy: Jacob Feinknopf Czibokház,
Bóza szörnyő nagyon szilárd és megkötni à 7.70 husz
wagont.

No de ez van magának olyan magos, hogy olyan
magosra maga sohase nem fogja hozni.

Extra a maga szívre helyeztem, hogy kellemetlen
hirt maga nekem ne írjon, nehogy nekem megrontson a
court, amiért én fizetek a drága fürdőtaxt.

És ettől daczára maga referál a Szipoly-ról, amely
a búzától a Szemet kirágja. Tojáss, Tojáss, hát mire
valók a maga sok felesleges apró Proletárjelöltök, és a

béres kölkök, ha nem tudtak összefogdosni aztat a
néhány Szipolj bogár?? Miér nem tőzte ki nekik a gaz-
dasági Dispositionsfondból edj Prémie, hogy minden
jermeknek, aki edj talicska Szipolj-bogárt fognak össze-
szedni — lesz szabad meglátni a napfogyatkozás a
Nemesi Kastéll pallásárúl.

Ejtsen le aztat az Idée magától a czibak-gecsér-
goubatschi Szárnyvasuttól, vagy aztat gondol maga, hogy
egy pár Banquette és néhány részeg segédjedző fog
aztat megcsinálni. Nevetség! Ahoz kell nem edj gentry
de egy praktisch financier a mihöz magok nem értik,
mert a financier kap prioritátokat, gentry aláír törzs-
részvénygyekt, és marad a Vicinalbahn a Nemessi bir-
toknak ingyen.

Kerülő uton jutja a füleimhez, hogy az Ágnes már
megint híz; minek ez nekem?!

Holnap külön csomagban expedirozok innen edj
 $\frac{1}{2}$ kgramm carlsbadi só, adjon be eztet neki és parant-
solja rá, hogy lesoványodjon és mondjon neki, hogy tedjen
több Mosegache éczaka és pihenjen magát nappal.

Amivel vagyok

a maga kegyes oraság

DÁVID V. WEWREWSHEGY.

P. S. Apropos! A leányoknak, akik fent a Tchép-
leugépen dolgozzák, kötessen le madzaggal a çoquegneát
hogy a szél ne lebegtessen és az alól mőkődő legények ne
szorakozzák magukat a munkától. Ez a rendelet marad
addig erőben, amíg a maga kegyes nagyságos ur haza
nem érkez. Aztán majd meglássuk!

V. FENT.

P. S. Olvasok, hogy Tiszavirág van most egy
nagyon keresett article. Jöjtesse össze a nemesi birtokon
egy waggonracomagnet és hogyha kapok érte jó árt, vet-
tesse el összel néhány hold ilyen virágmagt.

V. UGYANAZ.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— A királjotczai ház bedü-
lésébül látok csak, hojd miljen
forca dolog a márvány. Hojdha
elég vastag, okkor halhatatlonná
teszi oz embereket, de hojdha csak
hatodfél szentiméter vastag, okkor
holottakká.

— Naczerő oz o ház! Elűször
űszedülte o fürdszinten o Hal-
bauer czég, ozotán leszokodt oz
egész folosó. Tolán obbon o ház-
bon von o hires szerb Omlodina?

— Tonálok én egészen heljes, hojd o Müller fü-
dakter oreság vitette ed soljos beteg Rókus-kórház heljett
püleczáj aristombo. Aristombo legolább nem ogorhatja ki
oblokból és nem öthet ogyon más betegeket!

A Juczi szobalány.

Aki elegáns, jóra való szobalány, az nyáron fürdőhelyen van, és nem faczérkodik Pesten mint a Róza meg a Mari, hogy szépségversenyben sétálgassanak a Szécsenyi plomenádon, ahon a káplár a legnagyobb ur, a könyvükbe meg egy dupla karikás 3 mutatja, hány hónapig nem irattak czájgniszt.

Van is goczájtang egy kis becsületem ott is ahol most vagyok, a számtanácsosné nagyságánál, aki Mátra-Füredre vitt el magával. Kivált a kis kisasszony, a Tinike, maj megesz! Nekem gyuvon meg mindent az ártatlanka; mert ő még hiszen az hamis férjfiaknak. Alig győzők mosni, vasalni rá, pedig csak a borvizes kútra, meg a parupnyihoz járnak egzekurzióba. Anna-bál napján, mer oda nem vitték, egész nap a klavér előtt csak ezt hajtotta, hogy: »Fáj a szivem, teher neki az élet!« Aztán sirva borult a nyakamba, hogy mindennek az a sárkány az oka: a Czenczi néni nassága. Magamot is megríkattott, én is vissza sirtam, oszt' beszélte nekem az Abszit... no nézze meg az ember eztet a kis utálatost! Már jogácz kék neki, még pedig az enyim!

Itt van a Terka pajtásom is, a Lidi szakácsnéval pertu lettem, mert ő is szerencsétlen. Ötet is elhoztuk, mivel hogy itthon menaszériázunk; este mikor fajrontunk van, a nasságáék meg oda csavarognak annak az ócska granáriumnak a romjain — úgy hijják egymás közt, hogy várromántika — mink hárman duetba kiülünk a balkomra és kellemetesen fogadjuk amint felkőszönnek hozzánk műveltessen a frizéros meg a speczárjos hogy: »kezit csókolom Juczi nacsám!« Csak ugy csatogtatják. Már ezek bildungossak! Nem is olyan ordinárek, mint a gróf erdésze, aki Juczi lányasszonynak tituráz. Nem hiába — paraszt vót neki az aptya.

Egyszer csak azon vettük észre magunkat, hogy a Tóni kelner három adalék főre nest hozott, a Kohn Aladár küdte, az a szemtelen zsidó. Mert mindnyájan antiszeméták vagyunk — a RácZ Géza doktor ur buzalkai tánczosomtul tanultam — egy morzsát se hagyunk meg a fagyalékból — azt hitte tán, nem merjük megenni, mert tréfli. Volt annyi emberségünk, hogy a táczlikat tisztára mosogatva küldtük vissza, mert hála istennek tudjuk mink is mi a bontony.

Igy a frajos órákban elbeszélem a Terkának, meg a Lidinek, milyen lóberungokat szoktam én csinálni. Hogy a mikor a margitszigeti bálon vótunk a nagyságával — mert még mindig fiatalossan kokottéroz az a viseltes aszszony (franciávu l urhölgy) — hát azon a bálon — a szűnyogok nem csipkoddak annyit rajtam, mint a bokor alatt az urak.

Aztat is bemonstráltam nekik, hogy akármit ígérjenek szép szóval az férjfiak, ne higgyenek nekik. Mert csak a tett, az a faktum. Meg hogy milyen ábrándékos kosztimába jelentem meg a Buzalka jelmecezes bálján. Jesszusom, milyen boldog voltam! Dunai tündér voltam — sás koffpucz a loknimba, könyökös keztyűm.

Hát még az állatkertbe a tüzijáték alatt, mekkora tolongás, szorongatás! Két finom gavallér az összefont karjaikra ültettek, hogy jobban lássak, én meg, hogy le ne essek, a kettejök nyakába kapaszkodtam. Igazán glücklik az ember csak Pesten lehet.

Istenem, minden is jó volna, csak a Tisza Kálmán ne adta volna el a hazát. Az Ugron Gábor ur nyomatta ki az én Budapesti Hirlapomba, ezek pedig tudják. Már azon voltam, hogy én is elsirassam benne a szegény hazát, de nem tudok nyomtatott betűt írni.

Nagyra van vele az én Tinike kisasszonyom, hogy a Dicsőffy Lóránt ur operát csináltat vele klavéron... de ez a hires dilektor meg, hogy hallotta a danolásomat, mikor vasaltam: prémadonnasággal kínált meg a trutyjához... Jesszusom, ijedtembe ugy klofolt a szivem, mint háromezer porzó pácza. Mert végre el szegődhetnék hozzája; hangom tranzik. Tán csak van olyan, mint a Pálmaji nagyságának. A többi sem sokbul áll: szőkíteni ugy is tudom a hajamat, lehetnék aranyos én is... csak hogy lovat nem tudok még hajtani.

Vagy tán azt hiszik, nem mernék föllépni a városerdei szépségversenybe? Fel biz én... de nem tartom finom szobalányhoz illőnek, hogy világos nappal mutogassam ott magamat azoknak a lötyhe d grófnak. Árisztokrácia — áristomgrácia: nagyon nótásan hangzik össze, mondta a Dicsőffy ur, én pedig czajgnisztos szobalány, nem bárczás kisasszony vagyok. Egy csöppet se krenkülöm magam, hogy ott nem leszek.

Gyűnnek vissza. Hopp lányok, mindenik a dolgára! Ki is az ott a Tinike mellett... szerelmes szűz anyám!... a Bukovaji ifjú... Jahaj!... És milyen ferlibtos pillantásokat vet arra a dupla turnéros lánykölyökre!...

Csak hamissak az férjfiak!

ÜRDŐI LEVELEK.

— Böngészet magyar lapokból. —

I.

Hortobágy-Füred.

Nincs fürdőhely Magyarországon, sőt merem állítani az egész világon, melynek oly nagy volna a jövője mint Hortobágy-Fürednek. Kies helyen fekszik, hazánk legmagyarabb vidékén, a legközelebbi vasuti állomásról (Lyukas-Keresztur) rövid 12 órás gyaloglás után elérhető, levegője nagyszerű, gyógyvizének hatása páratlan, ami nem is csuda, mert oly vastartalmu, hogy csak a mult héten találtunk benne egy egész rozsdás ekevasat. Buzgó fürdőigazgatónk, Szliácsi Kálmán ur, mindent elkövet a fürdő emelésére. A szálloda építését jövő évre már megkezdik, a fürdőház épülőfélben van, sőt az igazgatósági palota tervei is meg vannak rendelve egy fővárosi építésznél. — De már az idén is szép számmal vagyunk itt: a mult héten még öten voltunk, még most is hárman hemzsegünk e paradicsomi helyen, mely méltán nevezhető Magyar-Karlsbadnak.

SZIKLAVÁRI ÁTTILA.

II.

Vályogos-Dicső-Szent-Benedek.

Bizony, a külföld rabjai vagyunk! Mind oda tódul a magyar uri közönség Ischlbe és Gasteinba, Ostendébe,

Wiesbadenbe — és még tudja isten hová, holott szép hazánk bővelkedik a remekebbnél remekebb gyógyfürdőhelyekben! Itt van mindjárt Vályogos-Dicső-Szent-Benedek. Ma még ugyszólván ismeretlen, de majd tesz róla Keserü Lőrincz, a fürdő jeles igazgatója, hogy megismerje Európa! A természet ugyancsak megáldotta. Itt van például a Messzelátó domb, a honnan egész Egeres-Farmosdig el lehet látni, itt az őserdő, amely idővel gyönyörű lesz, a fürdő buzgó gondnoka, Keserü Lőrincz ur, 12 csemetét már el is ültetett. Közszeretben álló fürdőorvosunk, Keserü Lőrincz ur, nemcsak a testről gondoskodik, hanem a fürdővendégek kedélyvilágáról is. A multkor például fényes Anna-bálunk volt, melyet Keserü Lőrincz ur rendezett és a melyen több mint nyolcz pár tánczolta a négyeseket. Itt vannak többek között Jámbor Bonifác segédlelkész Szegvárról, Ostor Menyhért gazdatiszt Egeres-Farmosdról becses nejével, Halavány Mátyás csendőr-altiszt Pétervásárról, Mélykuty Kristóf földbirtokos Peterdről becses nejével és nyolcz gyermekével u. m. János, Erzsike, Margit, Pál Terci, Odön, Lilla és Ferike.

SÓLYOM ELEK.

III.

Fenyő-Bogárd.

Fényes multság volt tegnap kedves fürdőkben. A harmadik fürdőkád megerkeztét és ünnepélyes föl-avatását ünnepeltük. Méltó volt az eddigiekhez, melyek újból megerősítették Fenyő-Bogárd országos hírét. Akadtak ugyan egyes multságrontók, akik eleinte fölszóltak az itteni jóizü hang ellen, de azokat egypár sikerült éjjeli zenével szerencsésen elspregeltük innen. Most már egészen magunk között vagyunk, ki-kirándulunk a természeti szépségeiről híres »Betekints csárdába« és gyönyörűen mulatunk. — Csak a fővárosi közönség pártolása kellene, vagy egy 2—3 millióval dolgozó angol konzorcium, hogy ebből a Magyar-Gasteinból elsőrangú világfürdőt teremtsen.

BŐSZÖRMÉNYI ILLÉS.

MŰFORDÍTÁSOK.

— *Complecti omnibus et Caesar delictas consedit* = Megtettek az omnibusok és Caesar a delezsánczba ült.

— *Gutta cavat lapidem* = A guta megüti a követ.

— *Venit Hesperus ita Capellae* = Jö az esperes, itt a kapu előtt.

— *Sempiternae laudi sit tibi tribunatus* = Szent Péternek dicsősége három búban született.

A KÉT OBSITOS.

Sándor: — Hová, kis öcsém?

Ferdi: — Szofiába. Oda még fejedelemnek.

Sándor: — Ejnye ni! Hiszen én épp' onnan jövök! Nem szerezhetnéd meg nekem a te volt honvédtiszti sarzsídat?

Mese a Zsivénáról.

(Gyöngy a tót költészetből.)

JÓ MAMA szép Hungária,
Jano chlapecz vásott fia.
Bolond kölyke, — kósza, dőre,
Kicsatangól az erdőre.

A mint bambán jár-keel ottan
Elibe egy banya toppan,
Vas orra van, kecske lába —
Csalfa vén Zsivéna bába.

Igér czukrot, sós pereczet
Csalogatja a chlapeczet;
Mézes szavú gonosz manó,
Mézes szóra hajlik Janó.

Szép anyjáról feledkezik,
Vén banyával szeretkezik.
S mind mélyebben téved ő be
Zsivénával az erdőbe.

Soká mennek mendegélnek,
Országáig a vén Télnek.
Ott egy barlang hóval fedve —
Abban dörög egy nagy medve.

Janó chlapecz hallja s persze
Bocskorába száll a mersze.
De Zsivéna löki, tolja,
Az oduba bevonszolja.

S jaj neki, Janó mit lát ott,
Sniczlire szedett polyákot,
Vadúl kiontott nemes vért
S egy megtépett bolgár testvért.

Zsivéna szól a medvéhez:
»Ó, nagy uram, hogy ne éhez,
Hoztam egy jó falatocskát, —
Edd meg e pufók totocskát.«

De a Janó, vesd el magad,
Mint a villám úgy elszalad.
Vad bögsre tátja száját
Ugy keresi jó mamáját.

S olyan boldog, hogy megleli,
Az a szivére öleli
És tesz Janó nagy fogadást:
»Soha el nem hagyjuk egymást.«

*

Morál.

Ne hallgass tót Zsivénára,
Hallgass jó anyád szavára,
Az akkor is jót tesz neked,
Ha kiveri a feneked.

Budapest világváros.

Hombár Mihály: Igaz ugyan tek. törvényszék, hogy védenczemre Langfinger Keresztélyre 5 betörést és 17 lopást rábizonyítottak, de méltóztassék tekintetbe venni, hogy ő — idegen.

Sanyaró Vendel nyögései.

— Milyen furcsa, — hogy még nálam is anagrammja az élet-nek — étel.

— A holdban is négy fertály van — a libában is, de míg a hold-töltét én is élvezem, a libából csak a fogyatkozásban van részem.

— A »természet irtózik az ürtől!« mondja a physika és az én gyomrom.

— A multkor azt álmodtam, hogy Nero vagyok s felgyújtottam a kőbányai sertéstelepet s vad gyönyörrel szemlélttem, mint pörköldik ezer számra az áldozat, én kacagtam s ők végröfögtek.

— Ugyan, meddig számítanak még a statisztikusok minket is a husfogyasztók közé!

— Arpa nőtt a szememen; most már elhiszem, hogy a leghitványabb talaj is alkalmas az árpatermelésre.

— Nem igaz, hogy a hőség kiterjeszti a testeket. Egy szafaládét tettem ki a napra: csak olyan kicsiny maradt, a milyen volt.

IRODALOM.

Milán király

elcsábíttatása a csorbai tónál.

— Panszláv tragédia. —

Irta a »Zsivena« tiszteletére *Wenczel Hlavaček*

Turóc-Szent-Mártonba elzarándokolt cseh költő

Személyek :

ZSIVENA, a csorbai tó nemtője.

MILÁN KIRÁLY.

TÁTRA TÜNDÉRE.

HURBÁN.

— Tót koboldok, manók s egyéb alvilági szellemek. —

Előjáték.

A csorbai tónál.

(A tót hold fürdik a tót tó tót habjaiban. Tót nyμφák éneke a hullámok felett.)

Zsivena (tót nemtő kikel a vízből és így rajong.) Csakhamar... ó csakhamar... jobban mondva nemsokára... illetve mielőbb elkövetkezik hozzánk a tót Tátrába szép Szerbia szülötte, fekete szemű és lángoló tekintetű Milán király, mily öröm lesz az nekünk nyμφáim!

Nyμφák (zengzetes tót nyelven.) Tak—tak! (Karban usznak.)

Zsivena. Ennek öröme rendezzünk egy éji ünnepelet! (A hegyek tót visszhangjának kiáltva.) Tátra, Fáttra, Mátra s az összes hegyek tót nemzetiségű és turóc-szent-mártoni illetőségű manói, tündérei, koboldjai jelenjenek meg szózatomra. (Minden oldalról jönnek a főnvezettek seregesei.)

Zsivena. Üdvözöllek!

Mind. Üdvözlünk!

Tátra-tündér. Miért hívtál meg?

Zsivena. Mert egy nagy korszak előestéjén állunk. Vége az időnek, midőn a tót a husos fazekakat csak drótozta, itt a korszak, hogy melléjük le is ülhessen. A »Zsivena« kiállítása az első hajnali biborfény.

Mind. Üdv! üdv! üdv!

Zsivena. De most meglátogat minket Milán király, iparkodjunk őt megnyerni, hogy vitéz kardját a tót nép felszabadítására kirántsa és egy véd-dacszövetséget létesítsünk Belgrád meg Turóc-Szent-Márton közt.

Mind. Helyes! helyes!

(Nagy tót nemzeti ballet tót görögtűzzel.)

I. Felvonás.

Milán király hálószobája.

Milán. Milyen jó friss levegő! Pompás alvás fog itt esni. (Lefekszik s aludni akar.)

Zsivena (megjelenik.) Ne aludjál ó király! Hanem szabadíts fel!

Milán. Ki az?

Zsivena. Én vagyok a tótok nemtője, s ha felszabadítasz, meg fogsz dicsértetni a »Národne Novineben«, sőt az öreg Hurbán még tán fiának is fogad.

Milán. Nagy megtiszteltetés, de alhatnám! Jó éjszakát!

Zsivena. Hogyan, te alhatol e földön, hol a tót nemzet rabbilincsei csörögnek?

Milán. Nem hallom!

Zsivena. Mert a magyarok vattát dugtak felséges füleidbe. Ki a vattával és gyere föl a lengyel nyeregre. Ott egy egész kis panszláv conventiculum van együtt, leteszed az esküt, hogy felszabadítasz a magyarok zsarnoksága alól és én (ünnepélyesen) fogadom a tót nemzet nevében, hogy viszonzásul véretekért dynastiádnak minden edényét ingyen fogjuk drótozni örökkön örökké. Amen!

Milán. Köszönöm, nem ambitionálok a felszabadító címet. Hálátlan mesterség!

Zsivena (könyekre fakad, haját tépi.)

Milán. Nem szeretem a házi scénákat!

II. Felvonás (egyszersmind Utójáték.)

Ismét a csorbai tó.

(Sötét, sötétebb, legsötétebb éjszaka. A csillagok bánatosan pislognak. A hold felhőfátyol mögé buvik. Baglyok huhognak át a légen. Denevérek. Gyászhimnus a távolban.)

Hurbán (föllép és pathosszal.) Éjjél! Most jön el Zsivena, nekem jelentést teendő kiküldetése eredményéről.

Zsivena (halványan.) Ah!

Hurbán. Csojeto ah?

Zsivena. Nagy vezér! tudod-e mi történt? Nem hogy minket fel nem szabadít, sőt inkább egy pohárköszöntőt mondott Milán a Szentiványiék házában, egy hallatlan — szörnyeteg — irtóztató toasztot, melynek ime a szövege...

Hurbán (elolvassa s elájul.)

Nyμφák (rögtön megjelenve, felloccsolják egy kis borovicskával.)

Hurbán. Mit tegyünk most?

Zsivena. Nem marad más hátra, mint a hütlen fölött gyászkönyeket sirnunk és elkeseredésünk szövétnekét a csorbai tó hullámaiban eloltani.

Hurbán. Gyáva hölgy! Sirni? ... Soha! ... Zokogni? ... Annál kevésbé ... Könyeket hullatni? ... Semmi szín alatt ... (keserűen és szenvedélylyel.) Boszu—boszu—boszu! Jaj neked Milán!

Zsivena (rettegve.) Istenem! Mit teendesz?

Hurbán. Megölöm ... erkölcsileg! Egy vezérczikk a »Národne Novineban« és vége —

Zsivena (elborzadva.) Rettentő a te kezed! ...

(Megrendül a tót föld mind a négy sarkában, Zsivena elstíyed a csorbai tóban, Hurbán bement a szerkesztőségbe és Milán — igen jól érzi magát Szentiványiéknaál.)

KATHEDRAI BÖLCSESÉGEK.

— Magyarországon ez előtt sokkal több birka volt, és már mióta én hazulról elmentem, ott is kevesebb a birka.

— Az én fülem az utolsó padig ér.

ÜLETLEN GOMBOK.

Ongyilkosságok a XX. században.

I.

A szerelmes.

Belefojtja magát önhullatta könyeinek árjába.

II.

A filosofus.

Felakasztja magát arra a szegre, mit az élet ütött a fejébe.

III.

A pessimista.

Kiüríti a méregpoharat, melyet a tapasztalatok csöpögtettek néki.

IV.

Az optimista.

Leugrik saját légvárainak legmagasabb tornyáról.

— Az „Aesculap“ aug. 3-ki számából. —

Egy nem okleveles segédet ajánlhatunk és pedig minden tekintetben. *Az illető izraelita ugyan, de ez nem látszik meg rajta.* (A t. szerkesztőség fölötté bölcs és tapintatos ugyan — de ez szintén nem játszik meg rajta. A B. J. szerk.)

*

— Belga magyarság. —

Grand Concours International des Sciences et de l'Industrie.

Belgium Tengeremelléki Kérdés

Belgiumország Kereskedelmi kiterjedési tekintetben nagyra becsüli a Tengeri Kérdést, hosszas és körülményes tudományos-ságok mar lettek meg, a partmelléken kitalálni a legelőnyeseb helyiséget egy nagy Kikötőd telepedetni. A Király adot, a legjobb fogalmazát ért az irányban, a Szerzőnek huszanötezer frankot 25000 fr. Eztendők óta a Brüsszel város követel a tengerszossaganak megmélyesítést úgy hogy a legnagyobbik tengeri Hajók jöhessenek szabadon egészen a belső Hajodaikban Ismerős hogy *Brüsszelben* 1885-kor volt tartva az első Gyűlés a belbéli hajozás tekintetben és az utolsó pedig multeztendőbe *Bécsben*, következő szendő a készidendő Kiállítás Brüsszelben 1888-nak, nem hiányzanni fogunk nagy tekintetben venni azt a nevezetes Kérdést stb. (Vajjon hol fogták a belgák azt a boldogtalan drótostót, aki nekik magyarul fordít? A szerk.)

*

— Firma a Koronaherceg-utcában. —

HÁZAS TESTVÉREK.

Alpha. Az apróságokat fel fogjuk használni. A vers gyengécske. — **K. V.** Már mint hogy mi küldjük mutatóba a mi (persze egészen ismeretlen) lapunkat és aztán — ha majd megtetszik — előfizet?! Ejnye be jó! Van-e még Abauj-Szántón sok ilyen elzmés férfi? Nem volna hajlandó egypárt hozzánk mutatóba küldeni? — **L. Gy.** Vettük, hozzuk. — **K. R.** »Pajkos versikéi« először is nem versek, hanem csak rimelések — és másodsor nem pajkosak, hanem durvák. — **A. Zs. Gy.** Szívesen helyt állunk minden alkalommal az állami tisztviselők jóvoltáért, bizonyoság rá derék Vendelünk, ki az állam szolgálóinak legszegényebbjéi mellett kardoskodik. De másrészt nem találhatunk olvasóink elé, kiknek elvégre is csak kis része hivatalnok, oly dolgokat, amelyeket csak egy kis kör érthet és élvezhet. — A nyugtában, egyikét józú parasztos fordulaton kívül, semmi különösét nem találunk. Sőt tekintve, hogy egyszerű nádvágó ember írta, akadémiai jutalomra érdemes. — **Sz. L. A.** Sanyarói nem eléggé éhesek. — **Mesarthim.** Szedegetünk belőle, de — bocsássa meg a szerény megjegyzést — úgy látszik, hogy a kassai klíma kedvezőbb a sódarra, mint a viccekre nézve. Öntől jobbakat várunk! — **N. N.** Besoroztuk. — **J. B. A.** »Times« nagyságában naponta kétszer kellene megjelenünk, ha minden ilyen apró-cseprő helytelenséget közölni akarnánk. Ha »Csodabogár«, legyen bolond! — **F. A.** Az előbbi üzenet Önnek is szól. — **V. S.** Mi is olvastuk a Pesti Hirlapban, hogy Simor János hercegprimás az összes magyar lapok közül épen a »F-g« című csángó közlőnyt választotta rendes olvasmányul. Daczára azonban a szavahihető forrásnak és daczára a szellemi erőknak az aggkorral járó természetes hanyatlásának, mely alul a legfényesebb állásu halandó sincs kivéve, mégis hihetetlennek találjuk, hogy Esztergom bíboros főpapja ilyen fura »szellemi táplálék-kal élne. Nem hisszük már azért sem, mert az a fércelmény a »P. H.« szerint Simor rendes olvasmányát képezné, holott mindenki tudja, hogy az említett zuglap már hosszabb idő óta józólésű embereknek egyáltalán nem, másoknak pedig csak hébe-hóba szokott megjelenni. — **Grand Concours International des Sciences et de l'Industrie de Bruxelles 1888.** A »Boczem Janko Igazgatóság« címzett közleményeket megkaptuk és beható vizsgálat után kisütöttük, hogy azok az iratok, amelyekről eleinte azt hittük, hogy *belga* nyelven vannak megszerkesztve, *magyarul* írvák. Hálás köszönet a jóakaratóért, de az isten szerelméért irgalom szegény magyar nyelvünknek! Hiszen Belgiummal baráti lábon állunk! — **Aesculap.** Köszönet a diszes csodabogárért! — **Barbarossa.** A vicze-viccelő hálás szívvel fogadja a fényes nevéhez méltó küldeményt. Bámulattal értesülünk, hogy lenn a Kyffhäuserben is nagy a hőség. Üdvözet! — **V. M.** Fényes sikert kívánunk a mulatságnak! Egyébbel sajnálatunkra nem szolgálhatunk, mert hiába! Szalontán kívül is van néhány olvasónk és ezeket kevésbé érdeklik az ottani világesemények. A képviselőház és az Akadémia képviselve lesznek-e a versenyen? — **Dilettáns rajzoló.** Azt a jeles műkedvelőt, aki több évvel ezelőtt küldött be hozzánk kitűnő tollrajzokat (ezek közt a »horvát országyűlés bezárását« s a »B. J. hirdetéseit«): kérjük tudatni velünk nevét és tartózkodási helyét. — **L. B.** Hogyan? Sanyaró Vendellel azt akarja mondatni: »Sokszor az ember vacsorázik...?« Nem, Vendel nem henczeg! — **G. J. Kath.** Bölcseségekkel szeretett hazánk számos professzora bőven ellát bennünket. Ilyenekért nem jár t. példány. Ha egyebet tud, hadd lássuk! Azután majd megvállik. — **Anonymus.** Becses anyag. — **Alter ego.** Fényesek. Olvasásközből szinte magunk is megéheztünk. — **Berczi.** Pompás tárgyak. Milyen kár, hogy türelmetlen szelleme nem csiszolja ki őket pompás viccekké! — **B-di.** A Milán-vers későn érkezett. A jövő hétre kell eltennünk. Üdvözet! — **Több kéziratrol a jövő számban.**

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Hölgyek szépsége.

Nélkülözhetlen minden hölgynek tavasszal és nyáron. A glicerin szappán tejjel Chevreul tanártól, a bőrnek azonnal gyöngéd, meglepően fehér által üdéséget kelcsinöz, eltávolít minden, akár a bő, akár a hideg által e ödémzett arcolót s megóvjaa az arzbőrt az oly káros hatáson nap befolyásától. Eredeti palack ára 1 ft 50. — Gyöngyök és leányoknak, kik kifejlődésükben hátramaradtak, a világbiró s tökéletesen ártalmatlan Serall-balzsam Ali Bey Mustafa tanártól, igen rövid használat után a kívánt elragadó s a késő aggkorla megmaradó bájos szépséget és testi kerekdedséget klesönzi. Nagy eredeti palack ára 1 ft 75 kr. Az eredmény meglepő s elmaradhatatlan. Főraktár Parfümerie Hygienique, Béca, VI. Mariabillferstrasse U/a. Raktár Budapestben Török József gyógyszerárban. Levélbeli megrendelések pontosan s a legnagyobbtitoktartással elletteljesítetnek.

MARTINY H.
BUDAPEST
váczi-utcza
19-ik
szám.
Sajátkészítmény 17
Árjegyzék franco ingyen.

500 aranyat
adok annak, ki
Kothe-fogviz
egy füvegének, ára 85 kr. elhasznála után fogfájásról panaszkodik, vagy szája büzös marad.
Kothe György János volt udvari szállító Baden, Bécs mellett. Magyarországi főraktár Budapestben, Török József gyógyszerárban király-utca 12. szám.

MATTONI-FÉLE
GIESSHÜBLER
legisztább égvényes
SAVANYU-KÜT
legjobb asztali- és üdítő ital,
kítűnő hatásának bizonyult köhögéskor,
gégébajoknál, gyomor- és hólyaghurtnál.
Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

„Margit“
gyógyviz.
(MAGYAR SELTERS.)
Hazai és külföldi orvosi tekintélyek. Seltersi-Gleichenbergi vizek helyett legjobb eredménnyel alkalmazzák: **tüdő-, gége- és a gyomor hurutos bantalmainál**, továbbá praeservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb Triest-Fiume és hazánkban a **kolera** megbetegedés ellen.
Borral használva kiterjedt kedveltségben örvend.
Kizárólagos főraktár
ÉDESKUTY L.
m. kir. és szerb kir. udv. ásványviz-szállítóval, Budapest.
Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.

24
tréfás-kép.
Különbéle új és piéans 100 beki-dése mellett (50 db 2 ft) mustrát küldzárva es bérmentve 103

Sternberg Armin
hangszergyára Budapestben, VII. Kerepesti-ut 36.

LEGUJABB HARMONIKA-FUVOLA 12 billentyűvel, kellemes hangokkal; bárkinek igen kellemes mulató-eszköz. Ára: 2 ft. Mindennemű hangszerek nagy raktára. 200 képpel illusztrált nagy hangszerkatalogus kívánatra ingyen. Hangszerárak külön árjegyzék. Javítások pontosan teljesítetnek.

Gummi és halhólyag, francia gyártmány (az ár-talmatlanságért kezesség vállalatik) orvosi tekintélyek s orvosi szaklapok által megvitatott s különösen ajánlott tuczatja 60 kr, 1, 2, 3, 4, 5 ft. Női-különlegeségek (Safety Sponges), teája 1, 2, 3 ft. Velli-Porus legujabb női övszer, darabja 1 és 2 ft., sörvástók darabja 1 ft 50 kr., 2 ft és 3 ft., a legjobb minőségű suspensoriumok darabja 90 kr., 1 ft 50 kr., 2 ft. Kaucuk ön-allóvellő, külön mébrózsával. dbja 3 ft. Klyso-pump dbja 4 ft. Belégzési készülékek 2-3 ft. Legujabb esőköpönyegök nők számára 6 egész 8 ft.-ig. Mindennemű sebészeti, valamint minden különlegeségi gummi-cikket megküld titoktartás mellett az összeg megküldése vagy utánvétel mellett. A kérédő ajánlatoktól, melyek azt hazudják, hogy Párisban a feját gyárak vannak, mindenki óvatik. **Felitel Lipót**, Béca, Kärntnerstrasse 63. B. egyedüli párisi képviselő Ausztria-Magyarország számára. 110

Klein, Dorothea g. 6. Bécs. I.
WEISZ S. és FIA
tajtékpipa metszők
Budapest,
király-utca 3.
Saját készítmény
tajték és borostyán
árukban.
Képes árjegyzék franco ingyen. 103

Figyelmeztetésül.
A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS
SAVANYUVIZ
mindazon tisztelt fogyasztóinak, kik ezen ásványvizet akár borral, gyógyszerel, vagy tisztán mint asztali vizet előszeretettel használják

A LEGJOBB
CZIGARETTA-PAPÍR
a valódi
LE HOUBLON
francia gyártmány. 1409
Gawley és Henry-től Párisban.
Utánzásoktól mindenki óvatik.
EZEN PAPIRUS Dr. POHL J. J., Dr. LUDWIG E., Dr. LIPPMANN E. urak,
a bécsi egyetem vegytan tanárai által a legmeglegabban ajánlatik, meg pedig kítűnő volta, s határozottan tökéletes tisztaságánál fogva, s mert ehhez az egészségre nézve káros befolyással bírt semminemű nincsen vegyítve.

500 CIGARETTES
LE HOUBLON
FAMILLE DE LA TRIQUETTE
17, rue Béranger, a "PARI"

A nekünk bemutatott szantalan megbízható hiteles közönmű iratok folytán ezen legöregebb és legelismertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legujabb viramánál, a legbővebb tapasztalattal párosulva, értékesítettnek a legmelegebben ajánlatok.
Dr. LEITNER
44 év óta fanálló rendelési intézetében
Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, sőt üdült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, tehetetlenséget, strictrurákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüht 2 óra alati, levélileg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatasában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat.
Rendel naponként reggel 6-9-ig, 5-ig és este 7-10 óráig.

viszsaélések kikerülése végett
magukat **beszerzéseik alkalmával** azon névvel „**mohai félrevezetni ne engedjék**, minden alkalommal arra ügyelni méltóztatassanak, hogy a czimkén „**mohai Ágnes-forrás**“ legyen, s azt rövidítve **ÁGNES** forrás néven nevezve kiszolgáltatni **követeljék**. Még bátrakvagyunk tisztelettel megjegyezni, hogy a mohai **ÁGNES-forrás** hazánk legkedveltebb szénsav-tartalomban gazdag savanyu vize, az egyedüli, mely **Mohán** egy 30 öl mélyre furt artézi kutból özőnlük s így minden bacteriumtól, valamint állati s növényiszervezeti részek-től mentve, legegészségesebb ásványviz.
A nagyredemű közönségnek ásványvizünket szives jó indulatába ajánlva, maradtunk teljes tisztelettel az **ÁGNES-forrás** kutkezelősége Mohán.

"Zacherlin"

A LEGKITÜNŐBB VALAMENNYI ROVAR ELLEN!

Ezen legújabb kiváló különlegesség meglepő erővel és gyorsasággal pusztít el lakásokban, konyhákban és vendéglőkben mindennemű férget, nemkülönben háziállatainkon, istállókban, növényeken, üvegházakban és kertekben.

Valódi minőségű „Zacherlin“ csak: névalárás és védjeggyel ellátott eredeti palaczkokban árultatik. A mi nyitott papirosban méretik ki, az sohasem „Zacherl“-féle különlegesség!

ZACHERL J., BÉCS, I. Goldschmiedgasse 2.

107

Budapesten kapható a következő czégeknel:

I. kerület Sellner Gyula, disz-tér 5.	V. kerület Kertész Tódor, Dorottya-utca.	VII. kerül. Vidosfalvy L., akácza-utca 31.
» » Wolf M., Döbrentei-tér 1.	» » Vághy Lajos, nádor-utca.	VIII. » Vasváry F., kerepesi-ut 3.
» » Stojánovits J., szarvas-tér 1.	» » Édeskuty L., (magy. kir. udvari száll.) Erzsébet-tér.	» » Spuller F., kerepesi-ut.
II. » Schedel János, fő-utca 3.	» » Zsengery M. út., József-tér.	» » Balogh Szil., népszínház-utca.
III. » Gebhardt József, fő-tér.	» » Breuer A. és Társa, Bálvány. 7.	» » Ruff M., vas-utca 12.
IV. » Éder A. Gyula, Ferencziek-t. 4.	» » Tausend H., Bálvány-utca.	» » Pintér J., stáció-utca 3.
» » Hoff J. K. utóda (Barthonek K. cs. k. u. sz.) kis-híd-utca.	» » Wilhelm S., Arany-János utca.	» » Kerstinger G., stáció-utca 73.
» » Seidl József, korona-utca 18.	VI. » Schuster Gyula, Andrásy-ut 16.	» » Payer A., Mátyás-tér 10.
» » Takács Lajos, hatvani-utca.	» » Katz B., nagymező-utca 14.	» » Schichta J., bodzafa-utca 25.
» » Löwenstein S., »	» » Guttman A., váci-körút 1.	» » Luczianovits J., József-tér 38.
» » Marton Gyula, régi pósta-u. 15.	VII. » Gurovits Tamás, király-utca.	» » Szaszovszky J., üllői-ut.
» » Kupkák testv., Mária-Valéria-u.	» » Tátray L., kerepesi ut 20.	IX. » Pápa M., soroksári-ut 6.
» » Szakál L., Arany-János-utca.	» » Kaschnitz Gy., dokány-utca.	» » Zoller M., üllői-ut 24.
» » Lukovits J., muzeum-körút.	» » Spuller István, király-utca.	» » Weinberger G., Kálvin-tér 25.
» » Szirányi J., Lipót-utca 11.	» » Heinzl M., kerepesi-ut 50.	» » Lentsch F., Tompa-utca 34.
		» » Szalkház F., ligettér.

A vidéken „valódi Zacherlin“ ott kapható, hol „Zacherlin-falragaszok“ láthatók.